

[KOCHANECZKA *sb f*

V sg kochaneczko.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Dem. od „kochanka”; w funkcji poufalego zwrócenia się do upersonifikowanej śmierci [w wołaczu]:
Otożeś się osłyszała, Moja kochaneczko miła. *DramStp I 641.*

FP